

FARNÍ MĚSÍČNÍK

13. 9. 2009

24. nedele

v mezidobí

Číslo: 10

Ročník: 14

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

Zbývají už jenom dva týdny do veliké, velkolepé, a pro každého katolíka výjimečné události. Naši vlast navštíví hlava katolické církve a nástupce na stolci svatého Petra – papež Benedikt XVI. Byli jsme osloveni několika pastýřskými listy našich biskupů Čech a Moravy, kteří nás uvedli do hlavní myšlenky návštěvy, soustředěné na tři **hlavní ctnosti tj. VÍRU, NADĚJALÁSKU.**

Také z naší farnosti vyrazí na toto setkání několik desítek lidí a mnozí se chystají sledovat tuto událost v médiích. Chceme pocítit nanovo sílu společenství věřících, chceme poprosit o naději, která nám tak často schází a povzbudit se ve vzájemné lásce. Tyto tři ctnosti odlišují křesťany od lidí nevěřících. Víra, naděje a láska jsou podstatnými znaky křesťana. Jsou vnitřně

propojeny do jednoty, vzájemně se předpokládají a jedna druhou plodí. **Co je naděje jiného, než víra zahleděná do budoucnosti? Co je láska jiného než uskutečňovaná víra?** Mnoho současných lidí po těchto ctnostech touží, jiní je hledají a určitě je všichni potřebují. **Modleme se proto za sebe, za plody této návštěvy a za toho, který nám ve jménu Krista přijede zvěstovat evangelium – radostnou zprávu.**

P. Karel MIC

Abychom mohli mnoho dostat, musíme mnoho dávat *Sv. Jan M. Vianney*

Kalendář							14. září - 13. října 2009
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	
	14. Povýšení svatého Kříže	15. P. Maria Bolestná	16. sv. Ludmila	17. sv. Kornélius a Cyprián	18. sv. Josef Kupertinský	19. sv. Januáriu	
20. 25. neděle v mezidobí	21. sv. Matouš	22. sv. Mořic a druhové	23. sv. Pio z Pietrelciny	24. sv. Gerard	25. sv. Kleofáš	26. sv. Kosma a Damián	
27. 26. neděle v mezidobí	28. sv. Václav	29. sv. Michael, Gabriel a Rafael	30. sv. Jeroným	1. sv. Terezie od Dítěte Ježíše	2. sv. anděl strážní	3. sv. Maxmilián	
4. 27. neděle v mezidobí	5. sv. Palmác	6. sv. Bruno	7. P. Maria Růžencová	8. sv. Simeon	9. sv. Dionýsius a druhové	10. sv. Paulín	
11. 28. neděle v mezidobí	12. sv. Radim	13. sv. Eduard					

Láska

Láska k bližnímu je hledání dobra pro bližního, říká sv. Tomáš Akvinský a mohli bychom dodat, že láska k Bohu je snaha žít k jeho počtě a radosti. Toto správné a vlastně jediné možné pojetí lásky se bohužel sesmeklo na jiné pojetí a ve slovní zásobě se to projevilo změnou významu slovesa milovat. Do pozice prvního, pro některé lidi dokonce jediného, významu se dostalo mít, provádět sexuální styk, prožívat sexuální vzrušení. O této degradaci není třeba dlouho hovořit, protože to vede k planému, byť oprávněnému, moralizování. Že je člověk víc než organický systém žláz vnitřní sekrece a láska víc než sexuální vzrušení, je jasné. Na co bychom se měli zaměřit, je uvážit, co všechno člověk ztrácí při degradaci lásky na sex, a ukázat to dospívající mládeži. Konec konců závěrečná volba Mojžišova zákonodárství kladu před tebe život a smrt, požehnání a kletbu. Zvol život, abys žil ty i tvoji potomci a miluj svého Boha, Jahve, poslouvej ho a lni k němu, jen tak budeš žít. (Dt 30,19-20) je zde plně a viditelně v platnosti.

Přijmeme-li lásku v pojetí sv. Augustina, musíme své úvahy začít otázkou, co je to dobro pro bližního. V prvním náhledu poznáváme dobro jako to, co sami máme rádi, a věci zlé jako to, co si pro sebe nepřejeme. O tuto představu se opírá jak Starý, tak Nový Zákon: Co sám nenávidíš, nikomu nečini! (Tob 4,15 n) a Co tedy chcete, aby lidé činili vám, čiňte i vy jim (mt 7,12) Těmto výrokům dobře rozumíme, i když víme, že skutečné dobro druhých i nás samých občas vyžaduje, abychom snesli nebo i druhým činili něco nepříjemného. Bolestivý zákrok lékaře, nechutný lék, ukáznění a přinucení k potřebné práci jsou známé případy. Pozor musíme dávat tehdy, kdy se náš pocit nemusí krýt s pocitem druhé-

ho. Miluje-li někdo zavináče, neprokazuje lásku, když je cpe dítěti, kterému se zavináče hnusí. Takový humorný příklad nás má upozornit, že často dáváme lásce nesprávný tvar. Lidé potřebují pocítit lásku v té podobě, kterou oni potřebují, ne v té, kterou my vymyslíme a pak někomu vnutíme. Staří lidé potřebují daleko víc, aby byli přibráni do činnosti, než aby byli jen obstaráni. Bývá totiž jednodušší je obstarat, než se zdržovat s jejich účastí. Nejjemnější formou našich omylů v této otázce je nadměrná míra lásky. Často se stane, že velikost daru či míra ochoty vedou k tomu, že si obdarovaný neví rady a obává se o svou svobodu ve vztahu k nám.

Pravou lásku je třeba nahlédnout jako proudění. Láska nemá povahu okamžitého stavu a nelze ji také převést na oddělené skutky. Je to děj. Milujeme, i když zrovna pro druhé nic konkrétního neděláme. Svě nejbližší např. milujeme, i když se zabýváme někým jiným. Z povahy lásky jako trvalého proudu vyčteme snadno, že ji na jedné straně přijímáme, na druhé vydáváme. Milující člověk žije tím, že předává, vede lásku, která vychází z Boha. Nádherným a posvátným příkladem je předávání života. Jak krásné je, že člověk je z lásky stvořen, skrze lásku přijde na svět, aby pak pro lásku žil.

Opakem člověka milujícího je sobec. Ten v proudu života přestává lásku předávat, pouze ji přijímá. Tím se z něho vylohmí a čeká ho osud nekrotické části živého organismu. Není divu, že se vzrůstající mírou sobectví začíná být ohrožen život celku. Odumírání se šíří. Při srovnání člověka sobeckého a milujícího, tj. obětavého, vystoupí také zásadní rozdíl ve směru životní síly. Sobec žije jednosměrně zvnějšku dovnitř. Pokud u něho vidíme opačný směr, jde většinou o snahu vyvolat rychlejší a silnější pohyb dovnitř. Klasickým příkladem je konání (špatné) práce, abych mohl více nakupovat. Nebo jde

o smyčku, která sice zevnitř vychází, ale zase se hned vrací. To je ona osudová smyčka sám sobě, která se zadrhne na pouhé sám a bez pomoci. Milující člověk sice rovněž přijímá, ale hlavní proud jeho života vede k druhým. Žije vytrysknutím lásky a života. Sobec naopak jen vysává.

Ve světě narušeném hříchem existuje bohužel ještě jedno proudění. Existuje zlo. Lidé otevřeně zlí skutečně zlo ze svého nitra vydávají. Také zlo může být předáváno. Jde o strašné řetězce křivd a odplaty, která je novou křivdou. Zde je třeba, abychom silou lásky tyto řetězce přetřali, nepodali zlo dál. Vrcholným vítězstvím zápasu se zlem je Kristova prosba za ty, kdo ho mučili a zabili. **Odpuštění je výsostnou podobou lásky.**

Čistá láska splývající s obětavostí je charakterizována ještě něčím dalším. Je ze své podstaty nezištnou. To je opět kamenem úrazu pro lidi, kteří vždy hledají výhody a zisk a kteří vůbec na všechno hledí účelově. Při takovém pohledu na život je žádáno, aby život měl nějaký účel, aby měl viditelný přínos. Protože se účel plete se smyslem, dojdou lidé dříve nebo později k tomu, že život nemá smysl a propadnou zoufalství. Život ovšem má úžasný smysl sám v sobě. Je-li prožit v lásce, je krásný a obětavost konaná z lásky ztrácí tíhu oběti. Život rozdaný druhým se proměňuje v radost. Proto Kristus říká: Kdo by ztratil svůj život pro mne a pro Evangelium, zachrání jej. (MK 8,35)

Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval i svého bratra (1 Jan 4, 21)

Převzato z: „Připravme se na návštěvu Svatého otce Benedikta XVI. v České republice“

Naše farnost dněs

Z farních matrik červenec - srpen 2009

Pokřtěna byla: Lucie Hořáková
Josef Orsák
Dominik Lysáček
Julie Naňáková

Sezdáni byli: Markéta Šenkeříková
František Šenkeřík (oba Slavičín)

Alena Krajčová (Brumov)
Radek Fojtík (Nedašova Lhota)

Monika Bližňáková (Lačnov)
Jiří Vrána (Brumov)

Kateřina Nováková
Přemysl Beňo (oba Brumov –Bylnice)

Pohřbeni byli: Anna Janáčová (1939)

František Lysák (1943)

Marie Strnková (1924)

Josef Gajdošík (1949)

Anežka Bajzиковá (1943)

Alžběta Hořáková (1932)

Bohumil Hauerland (1936)

Hedvika Měřičková (1933)

Jaroslav Bačo (1936)

František Moravec (1940)

Lubomír Vilímek (1924)

Lydie Pospíšilová (1924)

Těto měsíc bude...

- 12. 9. farní den naší farnosti
- 26. – 28. 9. návštěva Svatého otce v ČR
- 26. 9. adorační den naší farnosti
- 26. 9. večer chval
- 28. 9. slavnost svatého Václava, patrona naší farnosti, českého národa, metropolitního chrámu a olomoucké arcidiecéze
- 28. 9. hodové posezení na farní zahradě
- 2. - 4. 10. duchovní obnova pro kandidáty svátosti biřmování
- 10. 10. udělování svátosti biřmování

Významná událost v naší farnosti

Po roční přípravě a bezprostřední duchovní obnově 2. – 4. října se padesát kandidátů biřmování dočká slavnostní chvíle, kdy jim otec biskup udělí tuto svátost. Stane se tak 10. 10. 2009 v 10 hodin v našem kostele svatého Václava. Modleme se za naše biřmovance!

Sidonské okénko

V jarních měsících se nám podařilo obnovit prastaré místo v Sidonii „Svatý Ján,“ který se nachází mezi Vlárkou a Sidonkou.

Stolařské práce provedl pan Karel Masař. Výdaje spojené s touto akcí zaplatil náš bývalý spoluobčan pan František Lysáček. **Všem, kdo se na této obnově podíleli patří velký dík.**

Vikariát Kongregace kněží mariánů v České a Slovenské republice

Jak jste už, milí farníci, sami poznali, na konci srpna došlo ve vikariátě kněží mariánů ke změnám. V řeholním domě v Brumově jsou nyní: P. Stanislav Malinski – kaplan, P. Jiří Cymanowski – administrátor v Nedašově, P. Mariusz Sierpniak – kaplan a p. Karel Matlok – administrátor v naší farnosti.

V Praze ve farnosti sv. Vojtěcha je nyní P. Richard Wojciechowski, P. Jiří Ptáček a br. Bogdan Bednarz. Na poutním místě Hrádek u Vlašimi nyní působí P. Edvard Tomczyk a P. Marek Martiška. Na Slovensku v lázních Dudince slouží P. Miroslav Sledzinski a P. Emil Gallo. P. Vladislav Ciaglo po přípravě ve Spojených státech odjede jako misionář na Filipíny nebo do Indie. Náš bývalý farář P. Marek Kurzynski zůstává v Polsku.

TeM

100 let od obnovy Kongregace kněží mariánů

29. srpna 2009 jsme si v našem kostele svatého Václava připomněli sté výročí od obnovy Kongregace kněží mariánů. Před sto lety ve Varšavě složil do rukou posledního žijícího představeného mariánů P. Wincenty Sekowského řeholní sliby P. Jiří Matulewicz, který je nazýván Obnovitelem, protože poté co se ujal vedení „odepsané“ kongregace přibývalo nadšených kněží mariánů, vznikaly nové kláštery nejen v Polsku, ale také jinde ve světě, kongregace rostla a stala se mezinárodní.

V den tohoto výročí se ve všech komunitách mariánů konaly děkované adorace a ve Varšavě v bazilice Svatého kříže se skládaly časné i věčné řeholní sliby členů kongregace (ve stejném kostele jako před sto lety otec Obnovitel).

TeM

Jak Svatý otec dovolenkoval...

Letošní dovolenou strávil Benedikt XVI. v Les Combes. Pro Svatého otce to byla již třetí dovolená v tomto kraji.

Projev, který papež pronesl 29. července na konci svého dvoutýdenního pobytu, nebyl předem sepsán a slova byla pronesena spatra a od srdce a na tvářích přítomných vyvolávala úsměv. Benedikt XVI. prohlásil, že uplynulých 17 dní strávil v „nebeském klidu“, v tichu, které rušili jen „zvuky Stvořitele“, totiž jako například zpěv ptáků. Svatý otec ocenil přírodní krásy Les Combes, jejichž vychutnávání nepřerušilo ani nešťastně zlomené zápěstí. Tuto zlomeninu si Svatý otec přivodil ve svém pokoji během dovolené. Svatý otec o své fraktuře zápěstí takto vtipně hovořil: „Bohužel, můj anděl strážný mě od té nehody neuchránil, jistě tak učinil na „vyšší příkaz“... Patrně mě náš Pán chtěl naučit větší trpělivosti a pokoře a dát mi víc času na modlitbu a rozjímání.“ Poté otec odjel do papežského letního sídla v Castel Gandolfo.

www.radiovaticana.cz

„Nebojte se!“

Milí farníci, je potěšující, že i letos někteří nepřehlédli nabídku a zároveň pozvání na 20. katolickou charismatickou konferenci, která se konala opět v Brně od 8. do 12. července 2009 (od středečního večera do nedělního poledne). Motto pro letošní setkání bylo „Vzchopte se, já jsem to! Nebojte se!“ (Mt 14,27).

Věřte, že kdo se jednou zúčastnil tohoto velkého setkání (5600 lidí) v jednotě víry, lásky a touhy víc vědět a poznat, tak touží a těší se už na další. Slyšet slova evangelia od Ježíše „Nebojte se!“ není výzvou k lehkovážnému přesvědčení, že vždy všechno dobře dopadne, ale je to výzva k důvěře, že Bůh je ve všem konečným vítězem. Slova „Nebojte se! Vzchopte se!“ je nám dnes tolik třeba slyšet.

Každý den začínal chválami a pokračoval přednáškami kněží, řeholníků i laiků. V pět hodin odpoledne byla vždy ta nejdražší chvíle – mše svatá – za účasti asi padesáti kněží. Pozdravit a požehnat nám přišel také brněnský biskup Vojtěch Cikrle, který sloužil zahajovací mši konference. Není možné všechny vyjmenovat a vše popsat. Ale na vše bylo pamatováno.

Zkuste si příště také udělat trochu jinou dovolenou. Ručím vám za to, že pookřejete, odpočinete si a načerpáte chuť a sílu do všedních dnů i starostí. A znovu se utvrdíte v tom, jak nás Bůh miluje.

Františka Solařová

Mládě naší farnosti opět navštívila pouťní místo Mědžugorji

Toto léto se z naší farnosti skupina mladých společně s otcem Karlem opět vydala do hercegovinského města Medžugorje. Od 1. do 6. srpna se zde uskutečnil Festival mladých. Tento rok to byl již dvacátý ročník. Dvě účastnice této akce napsaly pro čtenáře Farního měsíčníku své dojmy.

„Medžugorje je místem modlitby a pokoje. Je tam to "něco“, co vám promluví do srdce. To místo požehnala sama Panna Maria..atmosféra na letošním Mladifestu byla naprosto skvělá, několik tisíc mladých lidí, kteří přijeli chválit Boha, zpívalo při večerních mších z plna hrdla, několik stovek kněží bylo denně přítomných na těchto slavnostech...mladí se sjeli z různých

Kříž na hoře Křiževac nad Medžugorji

Foto: Adam Petrič

končin celé zeměkoule! Každý den jsme chodili na program, který se skládal z přednášek, svědectví, písniček, růženců a mší..stačí být tu opravdu jenom pár dní, co festival trvá a naplní vás to až po okraj, budete-li chtít..Nejvíce mě asi oslovila otevřenost lidí. Například jsem směla dat křížek na čelo jedné paní z Dánska, které jsem nerozuměla ani slovo, ale která se na mě moc krásně smála.“

N.T.

Do Medžugorje jsem se přihlásila plna očekávání, s nadějí v něco krásného, co jsem toužila prožít. Čím víc se však blížil den odjezdu, tím víc ve mně vzrůstala myšlenka odhlásit se. Stále jsem si říkala, že k tomu, abych byla Pánovi blíže, což byl také hlavní úmysl této cesty, nepotřebuji jezdit stovky kilometrů daleko, když Jeho přítomnost je všude stejná. Ani mše tam přece není nijak odlišná. Takové a podobné úvahy mi létaly hlavou, ale nakonec jsem stejně stála u lední haly s přečpanými bágly, a čekala s ostatními na autobus.

Za 23 hodin s přestávkou u moře jsme úspěšně dojeli do

centra cestovky Verité, kde nám sdělili věcné instrukce, a pak už jsme pádili do ubytoven. Autobus projel kolem kostela, a stále se hnal doprava doleva. Na malou chvíli jsem se snažila si nějakým způsobem zapamatovat cestu ke kostelu, ale bezvýsledně. Nezbylo než spoléhat na orientační smysl ostatních. I když mám nějaký ten smysl pro humor, za nějakou chvíli už to přestávalo být vtipné, autobus se řítit dál a dál, a naše řidiče, veselé kupy, to nějak zvlášť nerozrušovalo. Najednou zastavili někde na samém kraji městečka a my jsme byli nuceni opustit klimatizovaný autobus, pravda, měli jsme to daleko, ale i to byla oběť, ke které nás Panna Maria neustále vybízí.

A oběti byly pro mě i následující dny. Místo pocitu naplnění, mi zbyl jen pocit prázdna. Ačkoli není krásnější pohled, než na lidi z celého světa, chválící Boha, a nejsou krásnější písně než ty Medžugorské, které jsem si zamilovala. I přesto ve mně setrvala naděje, děkovala jsem Bohu za to, co mám a s láskou vzpomínala na brumovský kostelík :)

Po pár dnech jsem se rozhodla jít na zpověď. Byla to rychlá akce. Nepromyšlená. Ale nejkrásnější z celé Medžugorje. Při pohledu na ty krásné rozzářené lidi, kteří odcházeli od zpovídajících kněží, jsem v tichosti začala zpytovat svědomí. Byla to moje nejkrásnější zpověď. Najednou jsem si uvědomila tolik věcí. Zvláště to, že jako každý člověk na zemi jsem i já Boží dítě. Co víc si ještě můžu přát! Plná nepopsatelného štěstí, čisté radosti a pokoje s pohledem upřeným na zástupy lidí z celého světa jsem kráčela na mši. Tehdy jsem se opravdu upřímně divila, proč jsou všichni ti lidé tak skleslí, proč nezpívají, netančí, neobjímají se a nepláčou radostí z toho, že Bůh nás všechny tak miluje. Už nepotřebujeme bojovat o přízeň lidí, když Bůh nás takové chtěl mít, každý jsme pro něho velkou vzácností, perlou v jeho koruně. Těchto dvacet minut proměnilo celý můj pobyt. Konečně jsem pocítila tu pravou svobodu srdce. Oběť se náhle proměnila v radost.

Místa zjevení Panny Marie jsou známá množstvím milostí, které Pán hojně vylévá na svůj lid. Měli jsme možnost vyslechnout množství svědectví lidí, která jsou toho důkazem. Navíc Medžugorje je tak úžasně promodlené místo, že milostem prostě nejde uniknout. Krásné byly taky večerní adorace, kdy v úplné tmě zářila jasným světlem Nejsvětější svátost oltářní a v tichu bylo slyšet hlasy křesťanů z více jak 60 zemí světa. Všichni naladěni na té samé vlně. A i když jsme si vzájemně nerozuměli, tvořili jsme všichni jedno velké krásné společenství, které spojovala láska ke Kristu.

M.K.

Část brumovských pouťníků po slavení ranní mše svaté na hoře Křiževac.

Foto: Adam Petrič

Pohádkový hrad 2009: Děti plní úkol princezny ze mlejna.

Foto: Strnkovi

Naši pěší poutníci společně s otcem Jiřím na slavnost Nanebevzetí Panny Marie šťastně dorazili na Svatý Hostýn. V neděli slavili mši svatou a pomodlili se společně křížovou cestu.

Foto: Adam Petrů

Křesťan může ovlivnit naši společnost – když půjde volit

Papež Benedikt XVI. ve své encyklice „Deus caritas est“ napsal:

Nikoli stát, který by reguloval a řídil všechno, je tím, co potřebujeme, nýbrž takový stát, který by na základě principu subsidiarity velkodušně uznával a podporoval iniciativy pocházející od různých společenských sil, jež propojují bezprostřednost s blízkostí k lidem, kteří potřebují pomoc. ... **BEZPROSTŘEDNÍ PŮSOBNÍ PŘI UTVÁŘENÍ SPRÁVEDLIVÉHO USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI JE PŘEDNOSTNĚ VĚCÍ LAIKŮ.** Jako občané státu jsou povoláni k tomu, aby se osobně podíleli na veřejném životě. Nemohou proto opomíjet účast „na rozličných mnohostraných aktivitách hospodářského, sociálního, zákonodárního, správního a kulturního rázu, které slouží organickému a institucionálnímu rozvoji společného dobra“ (JAN PAVEL II., Posynodální apoštolská exhortace *Christifideles laici*).

Již dvacet let jsme součástí společnosti, ve které je umožněn systém svobodných voleb. Tento týden měli ústavní soudci rozhodnout zda půjdeme k předčasným volbám do Poslanecké

sněmovny v říjnu nebo později. Ať už se volby budou konat v jakýkoli termín, **využijme našeho volebního práva a pojďme volit podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí.**

Foto:

<http://eda.bloguje.cz/img/volby.jpg>

Jak můžeme něco změnit, když budeme na politiku jenom nadávat? Máme dvě možnosti – buď do ní vstoupit a nebo ji ovlivnit jako voliči a občané. Idea občanské společnosti je založena na požadavcích lidí „zdola“ na ty „nahore“. Uvědomme si, že jako křesťané máme zodpovědnost za věci veřejné a nesmíme se jí zříkat.

A že je nás, křesťanů, v České republice málo a nikdo nás nebude poslouchat? Politický analytik Matyáš Zrno (RC Monitor č.13, ročník VI) k této otázce napsal: „Prvních křesťanů bylo ještě méně a měli to o dost těžší ...V České republice přece rozhoduje málo, vzpomeňme jak dopadly minulé volby, 100 na 100... Pár procent zorganizovaných voličů si může vynutit svou. Pokud nechceme, aby se naše děti či vnoučata ve škole učily, jak je fajn mít dva tatínky nebo že právo na potrat je základní lidské právo, tak je načase začít. Výlety, farní plesy, „spolča“, poutě...to vše je fajn, dokonce by to bez toho ani dost dobře nešlo. Ale neobjme se ozvat i když jde o věci veřejné. **Nikdo jiný to za nás neudělá.**“

Jana Zelinová

MÍSTENKY na papežské bohoslužby LZE STÁLE ZÍSKAT

Pokud jste se do 7. srpna nestačili přihlásit na setkání s Benediktem XVI., ale rádi byste se některé bohoslužby zúčastnili, můžete získat místenky ještě od 10. do 24. září jak na některém z biskupství (v Brně, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Litoměřicích, Olomouci, Ostravě, Plzni a Praze) tak také v prodejních Karmelitánského nakladatelství.

Poslední možností je vyzvednout si místenku přímo na místě před začátkem bohoslužby, tedy 27. září na letišti Brno-Tuřany nebo 28. září na Proboštské louce ve Staré Boleslavi.

www.navstevapapeze.cz

POŮTNÍKŮV PROGRAM BEHEM NÁVŠTEVY SVATÉHO OTCE

Na začátku července byl Vatikánem představen oficiální program papežské návštěvy v České republice (jeho podrobný výpis naleznete v sekci program na www.navstevapapeze.cz). Papež by měl přiletět na pražské letiště v **sobotu 26.9.** dopoledne. Poté se na Pražském hradě setká s politickými představiteli země a bude slavit nešpory v katedrále sv. Víta se zástupci řeholních komunit. Další den, v **neděli 27.9.**, se Svatý otec vypraví do moravské metropole Brna, kde bude v dopoledních hodinách sloužit mši svatou na letišti v Brně-Tuřanech, pak se vrátí opět do Prahy, kde se setká v odpoledních hodinách se zástupci akademické obce. Poslední den papežovy návštěvy připadá na **svátek sv. Václava**. Benedikt XVI. by měl při příležitosti Národní pouti ke svatému Václavovi slavit ve Staré Boleslavi mši svatou a také se zde setkat s mládeží.

Již byly také zveřejněny podrobné možnosti programu pro poutníky, kteří se chystají do Brna, tak pro mládež, která je zvána Svatým otcem do Staré Boleslavi.

Benedikt XVI. je teprve **druhým papežem** v historii, který **Českou republiku** v průběhu svého pontifikátu navštíví.

Jeho předchůdce, papež Jan Pavel II., do naší země zavítal dokonce třikrát, a to v letech 1990, 1995 a 1997. Papež Benedikt XVI. však naši zemi navštívil ještě jako kardinál Joseph Ratzinger, a to 30.3.1992, kdy pronesl v pražském seminárním kostele sv. Vojtěcha přednášku „Aby Bůh byl všechno ve všem: o křesťanské víře ve věčný život“.

Návštěva papeže Benedikta XVI. bude jeho oficiální třináctou zahraniční cestou. Návštěvě u nás předcházela pastorační cesta do Svaté země v květnu tohoto roku. Z evropských zemí navštívil zatím pouze Německo, Polsko, Španělsko, Rakousko a Francii.

BRNO

Sobota 26. září

18:00 - 20:30 Koncert naděje ve stanovém městečku (vystoupí Peter Milenky Band ze Slovenska a polská skupina Arka Noego)

otevření kostelů pro noční bdění

Neděle 27. září

4:00 otevření areálu letiště Brno-Tuřany

6:00 průvod se sochou Panny Marie Tuřanské

6:30 začátek předprogramu: přivítání poutníků, organizační pokyny

6:45 duchovní pásmo se zpěvem a modlitbami - Komunita Emmanuel

7:30 svědectví o naději - rodina Levíčková

7:35 představení církve v České republice

7:50 úvaha o naději - režisér Jiří Strach

8:00 muzika Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Kantiléna Brno

8:40 nácvik společných odpovědí lidu ke mši

8:50 přilet prezidenta České republiky Václava Klause

9:20 přilet Svatého otce Benedikta XVI.

projíždění Svatého otce v papamobilu a žehnání věřícím

10:00 mše svatá

modlitba **Anděl Páně**

12:45 odlet Svatého otce

13:00 odlet prezidenta České republiky

13:00 - 15:00 hudební pásmo (Posádková hudba Olomouc, Kyjovánek a další)

Mši svatou bude sloužit Svatý otec **v latině**. Všechny texty k liturgii budou uvedeny v brožurách, které dostanou poutníci spolu s místenkami.

Bohoslužba bude přenášena v přímém přenosu Českou televizí (ČT2).

Společné zpěvy při bohoslužbě budou tyto: latinské odpovědi lidu podle č. 509 v kancionálu, Ordinarium č. 502 – Kyrie, Sláva, Věřím v Boha, Missa Mundi č. 509 – Sanctus, Agnus Dei, Kristus vítězí, Bože, před tvou velebností č. 512, Klaním se ti vroucně č. 712, Andělský chlebe č. 701, Tam, kde strmí církev skála č. 931, Bože, chválime Tebe č. 932

STARÁ BOLESLAV

Předprogram pro mládež začne už v neděli 27. září 2009 v 19.30 na Mariánském náměstí ve Staré Boleslavi. K vidění budou scénky, vystoupí i pozvaní hosté. Program hudebně doprovodí skupina *Credenc* (*kdo se zúčastnil Celostátního setkání mládeže v Táboře v roce 2007 určitě si vzpomene na jejich netradiční pojetí tradičních písní*). Předpokládaný konec je ve 22.30, poté je možnost soukromé adorace v bazilice. **Účastníci mohou nocovat ve vlastních stanech na louce, kde budou následující den slavit mši svatou se Svatým otcem.**

V den setkání se bude od 6.00 hodin promítat film, o půl hodiny později začne samotný ranní program. Během něho se

Pořady vysílané Českým rozhlasem u příležitosti návštěvy Svatého otce

Český rozhlas chystá ve dnech papežovy návštěvy řadu zvláštních pořadů i aktuálních příspěvků. Pro poslední týdny, zbývající do návštěvy Benedikta XVI. v ČR, připravuje Redakce náboženského vysílání ČRo malý seriál Významní papežové 20. století.

ČRo 1 - Radiožurnál

Sobota 26. 9. 2009 9:00 - 10:00 Křesťanský týdeník

Aktuální informace o programu návštěvy papeže Benedikta XVI. v ČR.

ČRo 2 - Praha

Sobota 26. 9. 2009 18.00 - 19.00

Přímý přenos Modlitby nešpor s kněžími, řeholníky, bohoslovci a zástupci církevních hnutí v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze s promluvou papeže Benedikta XVI.

Pondělí 28. 9. 2009 9:45 - 12:15

Přímý přenos slavnostní bohoslužby z Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi s promluvou papeže Benedikta XVI. a jeho poselstvím mladým lidem v České republice.

Pondělí 28. 9. 2009 čas bude upřesněn Joseph Ratzinger - papež, víra, svět. Dokument o papeži Benediktu XVI. připravil Jan Sedmidubský

ČRo - 3 Vltava

Neděle 27. 9. 2009 10:00 - 12:30

Přímý přenos Mše svaté s promluvou papeže Benedikta XVI. z Letiště v Brně - Tuřanech. Polední modlitba Anděl páně. Slovem provází Eva Hadrová a P. Miloslav Fiala.

ČRo - 6

Neděle 27. 9. 2009 18:10 Názory a argumenty

Nedělní debata u kulatého stolu Českého rozhlasu 6: **Papež a Česká republika.**

19:10 Svět viděný internetem: **Papež Benedikt XVI. na světové internetové síti.**

19:30 Hovory o vztazích: **Katolická rodina v dnešním světě.**

20:10 Téma: **Duchovní poselství papeže Benedikta XVI.**

21:10 B21 - Bible pro 21. století: **Ježíš Nazaretský očima Josefa Ratzingera.**

21:40 Zaostřeno na církev **Papež Benedikt XVI. v České republice.**

22:10 Portréty: **Arcibiskup a kardinál Josef Ratzinger a papež Benedikt XVI.**

23:10 Politická analýza týdne: **Papež a svět.**

23:20 Letem kulturním světem: **Dějiny papežství a umění.**

23:50 Slovo na příští týden: **Papežové a české země.**

www.nabozenstvi.info

mladí setkají se sv. Václavem a připomenou si předchozí setkání papeže s mládeží u nás i ve světě. O hudební doprovod se postará skupina *Credenc* spolu se *SBM - Scholou brněnské mládeže* (pro SBM platí to podobné jako pro Credenc – CSM Tábor 2007 a nezapomenutelné hudební kreace ;-)).

Mladí lidé se zapojí i do **mše svaté**, která začne v **9.45 hodin**. Po skončení bohoslužby se s mládeží setká Svatý otec a povzbudí ji svým slovem. Zástupci mu také předají dary - fotoknihu a peněžní šek "Dar pro Afriku".

www.navstevapapeze.cz

www.biskupstvi.cz/papezvrbrne

Katecheze Svatého otce o Janu Maria Vianneyi

Svatý otec v den výročí úmrtí svatého Jana Maria Vianneye během generální audience pronesl tuto katechezi.

Draží bratři a sestry,

Na dnešní katechezi bych se chtěl zabývat životem svatého faráře Arského a poukázat na několik rysů, které mohou být příkladem také pro kněze této naší doby, která je jistě odlišná od té, v níž žil on, ale v mnoha ohledech je poznamenána týmiž základními lidskými i duchovními výzvami. Právě včera uplynulo 150 let od jeho narození pro nebe, když 4. srpna 1859 Jan Maria Vianney ukončil své pozemské putování. Záměrně jsem zvolil toto výročí jako podnět k vyhlášení Kněžského roku, jehož tématem je **Věrnost Kristova, věrnost kněze**. Na svatosti závisí věrohodnost svědectví a v posledku i samotná účinnost poslání každého kněze.

Jan Maria Vianney se narodil v malé vesničce Dardilly 8. května 1786 v jedné rolnické rodině, chudé materiálně, ale bohaté lidskostí a vírou. Byl pokřtěn, jak bylo v té době dobrým zvykem, přímo v den svého narození. Dětské roky a dospívání strávil prací na poli a při pastvě zvířat, takže ve svých 17 letech byl ještě analfabet. Znal však nazpaměť modlitby, které ho naučila zbožná matka a sytil se náboženským cítěním, které doma žilo. Živil v sobě touhu, že se stane knězem, ale nebylo pro něho snadné ji naplnit. Dosáhl kněžského svěcení po nemálo souženích a nedorozuměních díky pomoci zbožných kněží, kteří se neupjali na zvažování jeho lidských omezení, ale dovedli hledět dále a vytyčit horizont svatosti, který se v tomto opravdu výjimečném mladíkovi rýsoval. V roce 1815 byl tedy vysvěcen na jáhna a téhož roku na kněze. Ve svých 29 letech po mnoha nejistotách, neúspěších a mnoha slzách tak mohl konečně přistoupit k oltáři Páně a uskutečnit sen svého života.

Svatý farář Arský se vždycky vyznačoval vysokým míněním o daru, který obdržel. Říkal: **„Jak velkolep je kněžství! Nelze to pochopit dobře než v nebi.. kdyby se to pochopilo na zemi, vedlo by to smrti, ale nikoli z hrůzy, ale z lásky!“** Kromě toho se jako dítě svěřil matce: **„Kdybych byl knězem, chtěl bych získat mnoho duší“**. A tak se stalo. V pastorační službě tak prostě a zároveň tak mimořádně plodně se tento anonymní farář z jedné zapadlé vesničky na jihu Francie dokázal natolik ztotožnit se svým tajemstvím, že se z něho způsobem viditelným a všeobecně rozpoznatelným stal *alter Christus*, obraz Dobrého Pastýře, který na rozdíl od těch najatých za mzdu dává život za své ovce (srov. Jan 10, 11).

Středem celého jeho života byla eucharistie, kterou zbožně a s úctou slavil a adoroval. Další základní charakteristikou této mimořádné kněžské osobnosti byla neúnavná služba zpovědníka. Praktikování svátosti pokání považoval za logické a přirozené dovršení kněžského apoštolátu v poslušnosti Kristovu příkazu: „Komu odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“. Svátý Jan Maria Vianney proto vynikal jako výjimečný a vytrvalý zpovědník a duchovní mistr.

Pastorační metody svatého Jana Maria Vianneye by se mohly zdát málo vhodné pro dnešní kulturní a sociální situaci. Jak by jej vlastně mohl napodobit dnešní kněz ve světě tolik změněném? Je pravdou, že časy se mění a mnohá charismata jsou typicky osobní, tudíž neopakovatelná, ale existuje určitý životní styl a základní touha, kterou jsme všichni povoláni pěstovat. Je zřejmé, že **faráře z Arsu učinila svatým jeho pokorná věrnost poslání, ke kterému ho Pán povolal; byla to jeho ustavičná, důvěrou prodchnutá odevzdanost do rukou Boží prozřetelnosti**. Získával i ty nejméně poddajné duše tím, že jim sděloval to, co vnitřně žil, tedy své přátelství s Kristem. Byl „zamilován“ do Krista a pravým tajemstvím jeho pastoračního úspěchu

byla láska, kterou choval vůči hlásanému, slavenému a žitému eucharistickému Mystériu a která se stala láskou ke Kristovu ovčinci, křesťanům a všem lidem, kteří hledají Boha. Jeho svědectví nám připomíná, draží bratři a sestry, že pro každého pokřtěného a tím spíše pro kněze eucharistie „není pouhá událost, mající dva protagonisty, tedy dialog mezi Bohem a mnou. **Eucharistické přijímání směřuje k naprosté přeměně našeho života. Mocně otevírá celé lidské já a vytváří nové „my“**“

Aniž bychom tedy redukovali postavu svatého Jana Maria Vianneye na určitý - byť podivuhodný - příklad zbožné spirituality 19. století, je nutné naopak pochopit prorockou sílu, kterou se vyznačuje jeho vysoce aktuální lidská a kněžská osobnost. Žil v porevoluční Francii, zkoušené určitým druhem „diktatury racionalismu“, usilujícího odstranit ze společnosti samu přítomnost kněží a církve; svoje mládí prožíval v heroické ilegalitě, když chodil po nocích dlouhé kilometry na místa, kde se mohl účastnit mše svaté. Později se jako kněz vyznačoval jedinečnou a plodnou pastorační tvořivostí, ukazující, že tehdejší panující racionalismus nebyl schopen uspokojit autentické potřeby člověka a byl tudíž neobyvatelný.

Draží bratři a sestry, 150 let po smrti svatého faráře Arského nejsou výzvy dnešní společnosti méně zavazující, dokonce se možná staly složitějšími. Tehdy vládla „diktatura racionalismu“ a v nynější době se na mnoha místech vyskytuje určitá „diktatura relativismu“. Obě představují nevhodné odpovědi na správný požadavek člověka po plném užívání vlastního rozumu jako rozlišujícího a konstitutivního prvku vlastní identity. Racionalismus byl nepřiměřený, protože nebral do úvahy lidská omezení, nárokoval si povýšení pouhého rozumu na míru všech věcí a činil z něho bůžka. Soudobý relativismus ochromuje rozum, protože *de facto* tvrdí, že kromě oblasti pozitivní vědy lidská bytost nemůže poznat nic s jistotou. Avšak člověk „žebrající o smysl a naplnění“ se dnes stejně jako tehdy neustále vydává hledat vyčerpávající odpovědi na základní otázky, které si nepřestává klást.

Tuto „žízeň po pravdě“, která hoří v srdci každého člověka, měli dobře na paměti otcové 2. vatikánského ekumenického koncilu, když prohlásili, že kněžím „jakožto vychovatelům ve víře“ náleží vytvářet „pravé křesťanské společenství“, schopné „připravovat cestu ke Kristu všem lidem“, přistupovat k nim „opravdu mateřsky“, vyznačovat a upravovat tomu, kdo nevěří, „cestu ke Kristu a jeho církvi“, „povzbuzovat, živit a posilovat věřící pro duchovní zápas“ (*Presbyterorum ordinis*, 6). V této souvislosti nás svatý **farář Arský nadále učí, že kněz musí učinit základem tohoto pastoračního nasazení niterné osobní sjednocení s Kristem, den po dni jej pěstovat a růst v něm**. Jedině, je-li zamilovaný do Krista, může kněz učit druhé tomuto sjednocení, tomuto vnitřnímu přátelství s božským Mistrem; bude se moci dotýkat srdcí lidí a otevírat je milosrdné Pánově lásce. Modleme se, aby na přímluvu svatého Jana Maria Vianneye Pán daroval své církvi svaté kněze a aby ve věřících rostla touha podporovat je a pomáhat jim v jejich službě.

Převzato z www.radiovaticana.cz, redakčně upraveno

Jan Maria Vianney řekl...

- *Kdybych už byl jednou nohou v nebi a bylo mi řečeno, abych šel znovu na zem, abych obrátil byť jen jednoho hříšníka, vrátil bych se.*
- *Kněz je láskou Kristova srdce.*
- *V okamžiku posledního soudu nás asi nejvíce poleká poznání všeho toho, co Bůh vykonal pro naši spásu.*

Bůh mě našel

I když se vůči Němu uzavírám, myslím, že není, bloudím, protestuji – On existuje.

Je podivuhodné, jak se díky Božímu působení změnil můj život. Přitom ještě před několika lety bych se vysmála každému, kdo by tvrdil, že bude hluboce zakořeněn ve víře. Proč? Církev byla v mém životě vždycky na okraji.

Nedovedla jsem si představit, že víra má hloubku a moc, vnímala jsem ji jako suché pobožnickářství. Byla jsem si vědoma, že lidé zrazují a ubližují si, že existuje zlo, byla jsem skeptik. Problémy, které se mě dotýkaly, mě hluboce, nepředstavitelně zraňovaly. Neuměla jsem se bránit. Bylo mi těžko. Cítila jsme se na světě jako trpitelka. Nakonec jsem usoudila, že církev vůbec nepotřebuji. Měla jsem milion záminek nejít na mši svatou, protože mě to neměnilo. Aspoň tak jsem to cítila... V podstatě to bylo nejhorší období mého života. Totálně dole, černé zoufalství, černý humor, frustrace. Svět pro mě byl celý špatný, zrádný ve zlu. Topila jsem se v tom černém bahně, uzavírala jsem se v sobě, vytvářela jsem si imaginární obrannou bariéru. V mém nitru to vřelo, ale navenek to vidět nebylo. Myslela jsem si, že jsem odsouzená k pádu, že nic neznamenám a že můj život je k ničemu. Pán mi ale nedovolil, abych

na Něj zapomněla. Instinktivně jsem hledala dobro. Nechtěla jsem si zničit život. Vrátila jsem se do církve. Šla jsem na pouť. Viděla jsem, že lidé na sebe mohou hledět očima lásky. Byl to pro mě zároveň šok i naděje. Pán znovu posílil mé srdce. Potom jsem se účastnila tzv. oázy hnutí Světlo-Život. Změny v mém životě začaly od základů.

Zjistila jsem, že pro Boha jsem

důležitá, že mám hodnotu. Během roku jsem na oázu zapomněla. Ale Pán působil prostřednictvím určitých lidí. Jela jsem podruhé. Vůbec jsem si nepřipouštěla, že by to tolik mohlo změnit můj život.

Nyní každý den s úžasem zjišťuji, jak se naše víra v plnosti spojuje, proniká, tvoří a formuje od základů. Dosud jsem si myslela, že je to subjektivní zážitek, ale nevěřila jsem správně – nechtěla jsem víru poznat. Teď se k tomu hrnu celým srdcem. Pán

Bůh není mimozemšťan, není subjektivní. I když se vůči Němu uzavírám, myslím, že není, bloudím, protestuji – On existuje. Skrytý, do krajnosti ctí mou svobodu, kterou často tak strašně a bezohledně používám proti sobě. Ale On má svůj přibýtek v mém srdci, to je Jeho místo. Mám za to, že v džungli liberalismu je pro nás obtížné se najít, zejména pro mladé lidi. Víra, naděje a láska nejsou medaile. Nedají se koupit, dělat na ně – vábně zabalené – reklamu, protože to není pokušení, nezotročují a nebudí touhu je vlastnit. Jsou pravdy dávající život, základy, které můžeme pokazit jen my sami. Vždy jsem byla přesvědčená, že v utrpení Bůh není. Myslela jsem si, že trestá a vysmívá se, to že je „prst boží“. Dnes vím, že tam, kde člověk trpí, tam zvláště a nepředstavitelně je s člověkem v utrpení sám Bůh. Nyní netrpím. Jsem si však vědoma, že krize jsou vepsány do každého života.

Jsem si stále více vědoma svého očisťování v Pánu a otevírání se Jeho milosti. Vstoupila jsem do Čistých srdcí. Někdy přicházejí krize a pochybnosti, ale nepoddám se. Nestojí za to. Chci sloužit Pánu. On zná moje cesty. Dnes v mém srdci píše své Jméno.

Magdaléna

Z časopisu Milujte se! 7/2008

„Syti nás tím, čím žili“

Zě šivota a myšlěnek svatých

21.9. Sv. Matouš apoštol

Matouš, všeobecně považovaný za autora prvního evangelia, se původně jmenoval Levi a byl synem Alfeovým. Jako celník nesloužil římskému císaři, ale byl nejspíše mýtným ve službách Heroda Antipa nebo města Kafarnaum. Tam ho objevil Ježíš, který vskutku holou větou proměnil celý život tohoto člověka. Řekl pouze:

„Pojď za mnou!“ (Mt 9,9) A on šel, proměnil své jméno a stal se jedním z dvanácti apoštolů. Jménem Matouš získal i nové vnitřní zakotvení. To jméno znamenalo totiž něco

jako „Hospodinův dar.“ Co se týče působení tohoto apoštola mnoho nevíme. Nejspíše vytvořil tandem s Tomášem. Misijním působením byla Etiopie a Egypt, kam odešel kolem roku 42. Tam Matouš uskutečnil zázrak posedlosti. Podle jiných svědků byla sférou působení Persie a končiny východně od Perského zálivu. Dodnes nevíme, zda zemřel smrtí přirozenou nebo násilnou, i když některé legendy uvádějí, že skončil setnutím hlavy. Jeho ostatky byly přeneseny do města Salerno

Je patronem: výběřčích daní, celníků, ozbrojených doprovodů.

Atributy: kalamář, meč nebo halapartna, měšec s penězi.

„Nepřišel jsem totiž povolat spravedlivé, ale hříšníky.“

Evangelium Mt 9,13

13. 9. 2009

24. neděle v mezidobí

„Ty jsi Mesiáš... Syn člověka musí mnoho trpět.“

1. čtení Iz 50, 5 – 9a

2. čtení Jak 2, 14 – 18

Evangelium Mk 8, 27 – 35

Ježíš vyšel ze svými učedníky do vesnice u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“ Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neřekli. Potom je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit, ale po třech dnech že vstane z mrtvých. Amluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. On se však obrátil, pohleděl na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“ Ježíš si zavolal lidi i své učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.“

Ozvěna slova:

Ptát se křesťana, kdo je Ježíš, je téměř troufalost. Všichni ví, že je Syn Boží, Spasitel. A přece se můžeme dostat do obtíží, když budeme muset říci, co to pro nás, pro náš život znamená. V tu chvíli se můžeme zarazit, jestli to, co považujeme za samozřejmé, je opravdu tak samozřejmé. Co mně to přináší, zda v této skutečnosti žiji. Mesiáš je ten, koho Bůh posílá k nápravě všeho, co je ve světě zlé, k přemožení hříchu, k uvedení Božího království na svět. Je zdrojem dobra uprostřed zla, záchrana uprostřed nebezpečí, začátek něčeho nového, Božího, dobrého. Je to studánka nezkalené, čisté, uzdravující vody, kterou Bůh připravil pro všechny, kdo uvěřili, přišli a začali z ní pít. V tom to právě je. Nestačí vědět, kdo Ježíš je, ale je třeba přijít k němu a pít. Mesiáš je jedinečný. Není to jen tak někdo, je nám darován samotným Bohem. Problém současných lidí i lidí, kteří žili v době Ježíšově, se příliš neliší. Tehdy

i dnes byli lidé, kteří si svou záchranu a spásu chtěli a chtěli vyrobit sami. Chtějí najít ten pramen živé vody v sobě samých. Ale ne pramen darovaný Mesiášem, nýbrž pramen z vlastního díla. Apoštolové byli schopni toto obdarování přijat, a toto pití z pramene živé vody změnilo jejich život. A ani dnes tomu není jinak. Kdo z tohoto pramene pije, ten ví, kdo je Ježíš, kdo je Ježíš pro něj.

14. 9. 2006

Svátek Povýšení svatého kříže

Syn člověka musí být vyvýšen.

1. čtení Nm 21, 4b – 9

2. čtení Flp 2, 6 – 11

Evangelium Jan 3, 13 – 17

Ježíš řekl Nikodémovi: „Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen.“

Ozvěna slova:

Mrtvý muž, muž se svěšenou hlavou. Takových už bylo. A přece je tento muž zvláštní – především tím, že je na kříži., na tom potupném nástroji smrti. Nezemřel kvůli nějakému zločinu. A přece trpěl. Nicméně i takových už bylo. On však nenesl svoje bolesti, ale utrpení druhých. Moje a tvoje. On je jediný člověk, který byl poplíván, který byl terčem bezuzdných výsměchů, zakusil bolest probodených rukou a nohou,

takové ponížení, jako by byl červ, a ne člověk. On je jediný člověk, který vypil až do dna kalich hořkosti, který jsem měl vypít já. Jen tímto všim není tento muž zvláštní. Jeho ponížení kříž je vyvýšený. Povýšení kříže v sobě ukrývá protiklady – smrti a života, ponížení a vítězství. To jsou vlákna, ze kterých je utkaná naše existence. A nejen naše, ale i Kristova, toho muže se svěšenou hlavou, poníženého, ale i povýšeného. Toho muže, který vzal na sebe náš úděl a doběhl až k vítěznému konci. Mnohokrát upadneš, ale pokud z prachu země a bláta jen trochu pozvedneš hlavu a upřeš svůj pohled na „muže se svěšenou hlavou“, dostaneš sílu vstát – a běžet dál. Pohled na jeho kříž tě vyléčí z ran utržených pádem, z ran otevřených a krvácejících – a dá ti sílu vstát a běžet dál. Vždyť nejsi povolán k tomu, abys zůstal ležet na zemi, ale abys přijal věnec vítězství, tak jako ten muž se svěšenou hlavou.

Slovo boží v liturgii:

20. 9. 2009 25. neděle v mezidobí

1. čtení Mdr 2, 12a. 17 – 20

2. čtení Jak 3, 16 – 4, 3

Evangelium Mk 9, 30 – 37

27. 9. 2009 26. neděle v mezidobí

1. čtení Nm 11, 25 – 29

2. čtení Jak 5, 1 – 6

Evangelium Mk 9, 38 – 43. 45. 47 – 48

28. 9. 2009 Slavnost svatého Václava

1. čtení Mdr 6, 9 – 21

2. čtení 1 Pert 1, 3 – 6; 2, 21b – 24

Evangelium Mt 16, 24 – 27

4. 10. 2009 27. Neděle v mezidobí

1. čtení Gn 2, 18 – 24

2. čtení 1 Žid 2, 9 – 11

Evangelium Mk 10, 2 – 16

Úmysly Apoštolátu modlitby – ZÁŘÍ

1. Aby Boží slovo bylo lépe poznáváno, přijímáno a prožíváno jako zdroj svobody a radosti.

2. Aby se křesťané v Laosu, Kambodži a Myanmaru, kteří se často potýkají s velkými problémy, nenechali odradit od hlásání evangelia svým bratřím a důvěřovali v sílu Ducha svatého.

3. Aby se šířila vzájemná úcta a láska mezi náboženstvími v naší zemi cestou modlitby, dialogu, růstu vzdělávání a vzájemného poznání.

- Po 14. 7.30 na poděkování P.Bohu za přijaté milosti s prosbou o požehnání pro celou rodinu
18.00 za + Marii Bařinkovou, + manřžela, syna, + rodiče z obou stran a duře v očiřtci
- Út 15. 18.00 za + Ludmilu Ďulíkovou, za dvoje + rodiče a Boží požehnání pro řivou rodinu
- St 16. 18.00 za řivé a + Ludmily z farnosti
- Čt 17. 18.00 za + Jarolima Solaře 9. výročí, ochranu a požehnání pro řivou rodinu
- Pá 18. 18.00 za + Václava Nováka jeho + manřželku Annu a Boží požehnání pro řivou rodinu
- So 19. 7.30 za + a řivou rodinu Holáskovu a Lysáčkovu a za duře v očiřtci

Ne 20. 7.30 za + Bořenu Svobodovou, + rodiče Svobodovy, 4 syny, 2 dcery a požehnání pro řivou rodinu

9.00 za + rodiče Lukařtíkovy , Fojtíkovy a za duře v očiřtci

10.30 za farníky

- Po 21. 7.30 za + Vojtěcha Marka 2.vyročí, za duře v očiřtci a Boží požehnání pro řivou rodinu
- Út 22. 18.00 za + Ladislava Beňo, + rodinu Beňovu a Kolínkovu a duře v očiřtci
- St 23. 18.00 za + Aloisii a Karla Poláchovy, dva + syny, duře v očiřtci a Boží požehnání pro řivou rodinu
- Čt 24. 18.00 za + rodiče Josefa a Marii Matějčíkovy, duře v očiřtci a za řivou rodinu
- Pá 25. 18.00 za řivou a + rodinu Pavlíkovu
- So 26. 7.30 za + Martina Kortu a za řivou rodinu
18.00 za + rodiče Frantiřku a Karla Dorňákovy z Bylnice a za řivou rodinu

Ne 27. 7.30 za + Václava a Andělu Lysákovy, + děti a za duře v očiřtci

9.00 za + rodinu Kovaříkovu, + Ludmilu Fibichovou, + Irenku Koříkovou

10.30 za farníky

- Po 28. 7.30 za + rodiče Breznických, jejich dceru Anku, syna Milana, zetě Milana a zdraví pro řivou rodinu
10.00 za řivé a + Václavy z farnosti
- Út 29. 18.00 za + rodiče Divořovy, syna Vojtěcha, + Marii Divořovou a za řivou rodinu
- St 30. 18.00 za prarodiče Wanierovy a Slebodovy a za řivou rodinu
- Čt 1.10. 18.00 za + Aneřku a Emila Lorencovy, dar zdraví a Boží ochranu pro řivou rodinu
- Pá 2. 7.30 za nemocné
18.00 za řivé a + členy řivého řuřence
- So 3. 7.30 za + rodiče řabrřulovy a + dcery

Ne 4. 7.30 za + Vojtěcha Kostku, dvoje + rodiče Srnských a Boží požehnání pro řivou rodinu

9.00 na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní, za + Frantiřka a Oldřicha a za duře v očiřtci

10.30 za farníky

- Po 5. 7.30 za + Frantiřka Krūželu, + rodiče řebákovy a za řivou rodinu
- Út 6. 18.00 za + rodiče Jiřinu a Miroslava Janáče a za řivou rodinu
- St 7. 18.00 za + Terezku Lysáčkovou, její + babičku a za řivou rodinu
- Čt 8. 18.00 za + rodiče Dorňákovy, + syna Zdeňka, + Jaroslava Turenu, za duře v očiřtci a Boží požehnání pro řivou rodinu
- Pá 9. 18.00 za + rodinu Beňovu a všechny + i řijící farníky
- So 10. 10.00 za biřmovance, jejich kmotry a rodiče

Ne 11. 7.30 za + Aloisii a Jaroslava Deklevovy, + rodiče z obou stran, pomoc a ochranu Boží pro řivou rodinu

9.00 za + rodiče Jana a Frantiřku Fojtíkovy, jejich dceru Andělkou a zdraví pro řivou rodinu

10.30 za farníky

V Sidonii

- 19.9. za Marii a Frantiřka Miřákovy a dceru Zdenku
- 26.9. za Josefa Zūbka a rodiče
- 3.10. za rodiče Bařinkovy
- 10.10. za rodinu Zajákovu, Černíčkovu a Deličovu

Úmysly m?í svatých na měsíc září - říjen 2009

Modlitba za kněze

*Jezíši, který jako Dobrý pastýř
dlíš mezi námi v Nějsvětější svátosti,
sěšli ze svatostánků*

*bohaté papřsky své milosti
na naše duchovní otče.*

*Děj jim všechny milosti,
které potřebují k svému
i k našemu posvěčení.*

*Posiluj je,
aby věrně bděli nad svým stádem,
nad tímž je Důch svatý ustaňoval.*

Žehňej jim,

*když v modlitbě pozvídají
k tobě svá srdce,*

žehňej jim,

*když nám zvěstují tvé svaté slovo,
žehňej jim,*

*když v kněžském úřadě pračují
pro spásu něsmřtelných dšší.*

*Učiň je podle svého srdce pastýři,
kteří žijí jen pro svůj svatý úřad,
abychom, až přijdeš soudit*

pastýře i stáda,

byli jejich kořůňou a radostí

*a oni aby dosáhli něvadňoucí kořůňy
života věčného.*

Jan Mařia Viaňňej

